

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VII.21.869/2015/5.

A tanács tagjai: .Vezekényi Ursula a tanács elnöke
. Osztovits András előadó bíró
.Pethőné dr. Kovács Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Várhelyi Tamás ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Lendvai András ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Törvényszék 72.Pf.630.033/2015/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi
Kerületi Bíróság 31.P.88.107/2014/5. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria megállapítja, hogy a le nem rótt 1.100.000 (egymillió-százezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2008. július 22-én a felperes az alperes jogelődjével deviza alapú kölcsönszerződést kötött. A kölcsön biztosítékaul önálló zálogjogot alapító szerződést is kötöttek, valamint a kölcsönhöz kapcsolódott egy hitelkeret szerződés is. A kölcsönszerződés alapján alperes jogelődje vállalta, hogy 85.166 CHF, legfeljebb azonban 11.000.000 Ft összegű kölcsönt nyújt. A kölcsön egy részének célja az Alapítvánnyal szemben fennálló 4.606.828 Ft kölcsöntartozás

kiváltása volt. A kölcsön második része vonatkozásában a felek a kölcsöncélt nem határozták meg. A fennmaradó összegből az alperes jogelődje 209.000 Ft-ot a Bankbróker Kft. számlájára, illetve a felperes bankszámlájára utalta át.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes módosított keresetében mindhárom szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte többek között arra hivatkozással, hogy a kölcsönszerződés a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés a), b) és e) pontjába ütközik.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a perbeli kölcsönszerződés nem minősül a Hpt. 213. § (1) bekezdése szerinti lakossági, fogyasztási kölcsönszerződésnek, ezért a felperes által hivatkozott érvénytelenségi okokat nem lehet vizsgálni.
- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: a szerződésben rögzített hitelkiváltási cél elégséges volt ahhoz, hogy a bíróságban a szerződés jogi jellegét illetően alapos kételyt támasszon. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében írt kötelezettségének megfelelően tájékoztatta e körben a felperest a bizonyítás szükségességéről, amely felhívásnak a felperes nem tudott eleget tenni. A rendelkezésre álló nyilatkozatok, okirati bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a végkövetkeztetésre, hogy a perbeli kölcsönszerződés - céljára tekintettel - nem minősül a Hpt. 213 §-a szerinti szerződésnek. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés a Hpt. 210. §-ában előírtaknak maradéktalanul megfelelt.
- [6] A másodfokú bíróság a Hpt. 77. § (1) és (2) bekezdésével, 78. § (1) bekezdésével kapcsolatban egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival, tekintettel arra, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések megsértéséhez a Hpt. nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott: az eljáró bíróságok tévesen állapították meg, hogy a felperes nem minősül fogyasztónak.

Az alperes ugyanis a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.) hatálya alá tartozónak értékelte a perbeli szerződést, elszámolást küldött a felperesnek, amivel elismerte, hogy a jogviszonyra 2/2014. PJE határozat is vonatkozik.

- [8] Állította, a kölcsön összegének devizában történőösszezszerű meghatározása a szerződés lényeges tartalmi eleme a Ptk. 523. §-a alapján. A jogerős ítélet ezért a Ptk. 522. §-ába, 523. §-ába, valamint a 6/2013. PJE határozatba is ütközik, mivel a perbeli kölcsönszerződés nem tartalmazza a kölcsön összegét, illetve a havi törlesztő részletek összegét sem.
- [9] Előadta, a Hpt. 78. §-a alapján a hitelbírálatot kötelezően írásba kellett volna foglalni és ennek az okiratnak a kölcsönszerződés kötelező mellékletét kellett volna képeznie. E jogszabályi feltételnek sem tett eleget a perbeli kölcsönszerződés.
- [10] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a Pp. 3. § (2) bekezdésébe ütköző módon állapították meg, hogy a felperes keresetében kizárólag a Hpt. 213. §-ára hivatkozott, az előadott tények alapján a bíróságoknak a Hpt. 210.§ (1) és (2) bekezdésére alapított érvénytelenségi okokat is el kellett volna bírálniuk.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.
- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő módon nem minősítette fogyasztóinak a perbeli kölcsönszerződést. A kölcsönszerződésben a felek több kölcsöncélt is rögzítettek, ezért az vegyes célúnak minősül, amely miatt vitatható a szerződés fogyasztói jellege. Azáltal azonban, hogy az alperes a DH1. tv. és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH.2 tv.) hatálya alá tartozónak ismerte el a szerződést, a felperes felé ezen törvények szerint fennálló elszámolási kötelezettségének eleget tett, úgy kell tekinteni, hogy a perbeli szerződés fogyasztói jellegét elismerte.
- [14] Mindebből azonban nem következik, hogy a perbeli szerződés a Hpt. 213. §-a szerinti fogyasztási, illetve lakossági kölcsönszerződésnek is minősül. A felperes e körben érdemben nem cáfolta a jogerős ítélet megállapításait, így a Kúriának - a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva - tényként kellett elfogadnia, hogy ezen szerződés nem fogyasztási, lakossági

szerződés.

- [15] A Kúria egyetért a felperessel abban, hogy a kölcsönszerződés lényeges tartalmi eleme a kölcsön összegének, illetve a törlesztési feltételeknek a meghatározása. A periratokból egyértelműen megállapítható, hogy a perbeli kölcsönszerződésben a kölcsön összege devizában pontosan meghatározásra került (85.166 CHF), ahogy a törlesztő részletek száma (300) és a havi törlesztő részletek összege (436,48 CHF) is. Ugyanakkor a szerződés azt is rögzítette, hogy a kölcsön összegéből legfeljebb 11.000.000 Ft-nak megfelelő devizaösszeget folyósít az alperes. Amennyiben a kölcsön teljes összege a folyósítási limit miatt nem kerül kifizetésre, az igénybe nem vett résszel a kölcsön összege automatikusan lecsökken, és az így esetlegesen fennmaradó összeg folyósítását az adós nem követelheti. A szerződés alapján mind a kölcsön, mind a törlesztő részletek összege kiszámítható volt, ennek ellenkezőjét a felperes sem állította. Így a kölcsönszerződés megfelelt a Ptk. 523. §-a által előírtaknak. A deviza alapú kölcsönszerződések lényegéből következik, hogy ezen összegek forint, illetve deviza ellenértéke az árfolyam alakulásának függvényében változik. Ez utóbbi ok miatt a szerződés ugyancsak nem ütközik sem a Ptk. 522. § (2) bekezdésébe, sem az 523. § (1) bekezdésébe.
- [16] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem indokolta, hogy a perbeli kölcsönszerződés miért nem felel meg a Hpt. 210. § (1) bekezdésében írtaknak, így ezzel a jogkérdéssel a Kúria a Pp. 273. § (1) bekezdésére figyelemmel nem foglalkozhatott. A Hpt. 210. § (2) bekezdésében írtaknak a szerződés megfelelt, a kamatot egyértelműen rögzítette. Ha a szerződés egyéb díjat, költséget nem, vagy nem egyértelműen határozott meg - amely tekintetben a felperes egyébként egyértelmű előadást nem tett -, az a szerződés érvénytelenségét nem eredményezi, csak azt, hogy azok jogszerűen nem számíthatók fel.
- [17] A Kúria egyetért a másodfokú bírósággal abban, hogy a Hpt. 78. § (1) bekezdésének esetleges megsértése nem jár a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményével.
- [18] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [19] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte - 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alkalmazásával, az alperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló - az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A felperes illetékre kiterjedő részleges költségmentességére tekintettel a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. június 14.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk.
előadó bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró